

Autor se ve své práci zabývá poraněními hrudníku, která patří k nejvíce frekventovaným zraněním. 70 procent poranění hrudníku je spojeno s poraněním jiných orgánů . Relevance poranění hrudníku se zvyšuje s věkem . Prognóza polytraumatizovaných pacientů s poraněním hrudníku se zhoršuje v kombinaci s kraniocerebrálním poraněním. 50 procent úmrtí v důsledku úrazů je spojena s traumatem hrudníku .Traumata hrudníku jsou nejčastěji tupá. Otevřená zranění jsou těžší. Hlavním důvodem tupých poranění hrudníku jsou dopravní nehody silniční. 80 procent z otevřených poranění jsou způsobeny střelnou zbraní nebo bodnutím. Zlomeniny žeber patří mezi nejčastější typy zlomenin a současně k většině typů poranění hrudníku. Mnohočetné zlomeniny žeber jsou vážné. Z 10 až 20 procent zlomenin mají pacienti projevy tzv. paradoxního dýchání. Konzervativní a operativní typy léčby se používají pro stabilizaci hrudní stěny . Názory na použití této léčby nejsou jednotné. Umělé plicní ventilace s nízkým PEEP se používá při konzervativní léčbě. Operativní léčba využívá externí nebo interní fixaci nestabilních fragmentů hrudní stěny.